

«Мати щоліта полотна білила...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Мати щоліта полотна білила,
Праником била, била та й била
В кладку осикову, біля загати.
Гупає праник...
Лягаю спати.
Встану удосвіта — гупає праник,
Мов кроком пудовим ступає світанок.

Й нині, як вечір надходить, не ранок, —
Чую відлунок...
Ні, то вже не праник
Біля загати в качинім озерці, —
Мамина втома відболює в серці.

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч 2 — К.: Радянський письменник, 1983.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/maty_scholita_polotna_bilyla